

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX.

ZATURDAG den 24sten JULY 1841.

N. 30.

In den *Precursur d' Anvers*, leest men het onderstaande artikel, ten opschrift voerende:

De schoonste, de rykste, de heilzaamste aller Koloniën is gansch gereed voor België gevonden.

Wat zyn de landbouw, de fabryken, de handel en de zeevaart voor het oog van het Belgische gouvernement? Beschouwt het dezelve als de bronnen van den rykdom en van de magt des lands, of wel als lastdieren, gedoemd om de meest drukkende, de meest verplettende lasten te torschen?

Het zou ons bezwarend vallen, die vragen, zoo men ze ons deed, te beantwoorden, zoo weinig geeft ons gouvernement blyk, van zich te laten gelegen liggen aan de materiele belangen van België, met betrekking tot het voornaamste en meest regtsreeksche bestanddeel van de welvaart, de beschaving en de grootheid der volken.

Wy zullen ons hier niet bezig houden met te betoogen, dat de nyverheid, de landbouw en de handel overladen zyn van belastingen; dat ons gouvernement van gevoelen schynt, dat de geadministreerden slechts moeten werken en voortbrengen, ten behoeve van de rentenieren van den staat, van het leger en van de openbare ambtenaren; want het is een ieder bekend, dat het cyfer van ons budget steeds grooter wordt en die uitbreiding nog niet op het punt is van weder af te nemen; maar wy stellen ons voor te doen zien, dat het middel hiertegen gevonden is; wy zullen doen blyken, dat zoo het kwaad langer blyft bestaan, zulks enkel zal wezen, omdat er achtteloosheid of onbekwaamheid, of wel boos opzet van den kant van hen, die ons administreren, plaats heeft.

Komen wy ter zake.

Het gouvernement van Guatemala heeft by charter van den 15den October 1838 aan de maatschappy van handel en landbouw van Midden-Amerika, te Londen bekend onder de benaming van: *The Eastern Coast of Central America Commercial and Agricultural Company*, in vollen eigendom, met privilegien, een gedeelte grondgebieds ter oppervlakte van 8000 *Caballeros*, (een millioen roeden) afgestaan om er koloniale nederzettingen te stichten.

De maatschappy van koophandel en landbouw heeft een zaakgelastigde naar Brussel gezonden, om het gouvernement ettelyke privilegien in den staat van Guatemala aan te bieden, onder beding, dat het koloniseren in Vera Paz en Santos Thomas (de beide door Guatemala aan die maatschappy afgestane provincien) in België aangemoedigd zoude worden.

Dit uitgebreid grondgebied, onmetelyke voordeelen aan de nyverheid en aan den handel van België biedende, zoo hebben wy alle inlichtingen ingewonnen, die ons dienstig konden zyn om, zonder het ware en stellige te buiten te gaan, België den vollen prys te doen erkennen van de aanzienlyke voordeelen, welke Midden-Amerika aan de

Europesche natie kan verschaffen; zoo door de kolonisatie, als door deszelfs aardrykskundige ligging aan de beide Oceanen; door deszelfs schoonen en gematigden luchtstreek, de vruchtbaarheid van deszelfs grond en talryke voortbrenging zoo van planten, als delfstoffen en andere; door het vertier, hetwelk het opent voor de nyverheid en de winsten, die het aan den handel en aan de zeevaart biedt; door het voordeel, hetwelk het bezit van tevens een nog ontgonnen land te zyn en een land, hetwelk de grootste diensten aan de kolonisatie kan opleveren; voorts nog door de zekerheid, die men heeft van in iedere onderneming, het zy van handel, van landbouw, financieel, of van welken aard ook, de byzondere begunstiging van het gouvernement van Guatemala te zullen genieten; en eindelyk door de guarantee, welke ditzelfde gouvernement van Guatemala by authentieke officiële stukken aan de Maatschappy, welke den vollen eigendom heeft overgenomen, gegeven heeft, met genot voor twintig jaren, van onderscheiden privilegien, door welke aan de kolonisten, behalve eene volkomen veiligheid, ook nog de verwachtting wordt verzekerd, dat de kolonie door al de voordeelen, die wy nader by volgende artikels zullen aantoonen, dagelyks in bloei zal toenemen.

Het is duidelyk, dat het gouvernement van Midden-Amerika dit gedeelte van deszelfs grondgebied niet anders heeft afgestaan, dan met het oogmerk van den gang der beschaving hierdoor bevorderlyk te zyn en een nieuw tydperk in te treden, zonder inbreuk te maken op de politieke regten van het land of de toekomst van deszelfs ingezetenen aan gevaar bloot te stellen.— De koloniale nederzettingen, die men er onder de goedkeuring, den waarborg en de bescherming van dat gouvernement zal stichten, kunnen zich derhalve van eene bloeiende toekomst verzekerd houden, zonder dat het noodig zal zyn, voor dezelve die opofferingen te doen, die anders onvermydelyk zyn, voor elke nieuwe kolonie, die eene volkomene veiligheid wenscht te genieten.

De bedoelde streek lands is gelegen op een derde van den weg van Nieuw-Zeeland, Australiën, of Nieuw Wallis.

De eerste aan het Belgische gouvernement gedane openingen dagteekenen van den 24sten July v. j., zy deden de privilegien kennen, die aan de Belgische schepen en kolonisten zouden worden verleend; en het is eerst sedert een korten tyd, dat er eenige wezenlyke hoop bestaat, dat het Belgische gouvernement, die openingen ernstig in overwewing zal nemen.

De wortelstryd van Ierland tegen Engeland heeft over het algemeen dit jaar een meer ernstig aanzien bekomen, en de Ieren beginnen eenen geest van nationaliteit te betoonen, gelyk aan dien, welke in vroeger dagen de wederspanningheid der Amerikanen tegen Engeland gekenmerkt heeft.

De Ieren beseffen namelyk, dat een volk, hetwelk geene veerkracht genoeg bezit om zich onafhankelyk te maken van vreemde modes en andere gerieflykheden, hun door andere volken geboden, in het verwerven van zyne onafhankelykheid of andere voorregten, naar welke het tracht, nimmer zal slagen; en daarom is dat, even gelyk de Amerikanen zich, tot snuiking van het geweld van Engeland, eenmaal onderling verbonden, zich het genot te ontzeggen van alles, waarop door de Engelschen eene belasting was gelegd, de Ieren zich thans insgelyks tot hetzelfde doel verbonden hebben, en wel in de eerste plaats om tot huune kleeding geene andere stoffen te bezigen, dan de zoodanige, die van Iersche fabrikaat zullen zyn.—“Laat men, zegt *O'Connell*, den spot met ons dryven, zoo veel men wil, het Iersche laken verwarmt myn Iersche Vaderlandsch hart, en het denkbeeld, dat myne kleederdracht aan Ieren hun middel van bestaan verzekert, vertroost my meer dan voldoende over het lagchen der Saxen. (Zoo noemen de Ieren de Engelschen ook dikwyls.)

De volksredenaars, aan welke door *O'Connell* de taak is opgedragen, om deze leer onder de Iersche bergbewoners te verkondigen en te verspreiden, verheffen zich niet zelden tot de hoogte der ware welsprekenheid, zoo als door *Walter Scott*, in zyn verhaal van *Old Mortality*, aan zyne Schotsche Puriteinen wordt in den mond gelegd.

“Neen zeggen zy, wy zullen Engeland den oorlog niet aandoen; maar wy zullen ons by eede tegen deszelfs manufacturen verbinden. In alle dorpen van Ierland zullen wy dezelve in den ban doen. Dit is het eenige middel om Engeland te beteugelen, en wy zullen het doen zonder het bloed der mannen en zonen of de tranen der weduwen en moeders te doen stroomen. Uwe vrouwen zullen kleedjes van linnen dragen, zoo als hare grootmoeders deden, en zy zullen zich daarby herinneren, dat linnen de kleedy der eerste Christenen was. Bedenkt dat ook de apostelen en de zoon Gods in linnen gekleed gingen, en dat de moeder van uwen Zaligmaker het insgelyks droeg. Hoe! zoudt gy schroomen aan het hart te drukken, hetgene door het bloed en het lyden van uwen Verlosser geheilgd is. Voorwaar, ja, gy zult het met bloed bevykte Engelsche katoen verwerpen. Gy zult dit zweren uit liefde tot Ierland, tot het onderdrukte en gefolterde Ierland.”

Men zou nimmer gedaan hebben, zoo men eene beschryving wilde geven van al de plotseling ontworpen volksfeesten, met welke *O'Connell* zyn doorkomen, op zyne reizen door Ierland, ziet begroeten; noemen wy slechts een enkel voorbeeld.

Op zekeren dag stapt hy af aan een klooster te Waterford, en al de jonge meisjes treden naar buiten om hem te ontvangen en hem een adres aanbiedende, sprak

degene, aan welke het opgedragen was het woord te voeren :

"Dat vreugde, geluk en hoop aller harten vervullen, want de beschermengel des Vaderlands staat voor ons. Welbeminde Landgenoot! onze tranen beletten ons het spreken; maar die tranen zijn welsprekend. Geliefd Erin (Ierland), gy alleen hebt het leven aan zulk een grootmoedig hart kunnen schenken. Het is onder uwen zuiveren hemel, in uwe groene weiden, op uwe heldere meeren, dat de geest der ingeving op hem is nedergedaald."

Men herinnert zich, dat de schoone Hertogin van Devonshire, stemmen gaande bedelen voor Charles Fox, hare edele lippen den slager van Charingcross aanbod en hem zyne stem voor eene kus deed verkoopen. Even zoo yverig hebben de dochteren van het groene Erin zich aan de dienst van O'Connell en het verkrygen van de herroeping der Unie gewyd. Zoo lezen wy in een aan hem gerigt adres van vrouwen van Kilkenny:

"Dat de liefde-lachjes op de lippen der Iersche vrouwen nimmer het hart mogen verblyden van hem, die zich tegen de onafhankelykheid van Ierland zal verzetten."

De tyd zal moeten leeren, of de meisjes van Kilkenny getrouw aan deze gelofte zullen blyven; maar voor het oogenblik zijn er ten minste, die deze hare vaderlandslievende geestdrift tot het uiterste dryven.— In eene onlangs te Dublin gehoudene Meeting, heeft de president voorlezing gedaan van eenen brief van zekere jonkvrouw Rose M'Keon, van Trim, die zich verbond, nimmer hoop te zullen geven aan de liefdeblyken van eenig jongman, die niet tot de Repealers zou behooren. Waarop eenige spotters zich de aanmerking hebben veroorloofd, dat de Ieren zouden moeten kiezen tusschen de Unie met Engeland en de Unie met Rose M'Keon, dat zy de roos van Trim nimmer zouden kunnen verwerven, zonder van de roos van Engeland af te zien, en dat men op het punt was van op nieuw een oorlog van de beide rozen te zien uitbarsten.

Dan, deze spotterny daargelaten, hetgene uit al het bovenstaande blykt is, dat de zucht tot herkryging der onafhankelykheid de diepste wortels in Ierland heeft geschoten, en dat de woelingen, tot welke die zucht aanleiding geeft, van eenen zoo verontrustenden aard beginnen te worden, dat het Engelsche ministerie, hetwelk zich enkel door den steun van Ierland staande houdt, begrepen heeft officieel tegen het rapport der Unie te moeten protesteren, hetgeen ligtelyk ten gevolge kan hebben, dat de Iersche party ten hoogste misnoegd in het parlement zal verschynen, en wellicht de oorzaak is, dat het ministerie zich eenen nieuwen steun zoekt te verzekeren in de Torie-party, welke het zich door zyne buitenlandse staatkunde reeds half gewonnen heeft.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 23 July 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 31 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17½ Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEdel Gestr. Heer Gezaghebber der kolonie wordt bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Maandag, den 26 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Marine en Kolonien ten bedrage van *Twaalf Duizend Gulden*, betaalbaar zes maanden nazigt, bestaande in stellen van duizend gulden; benevens nog een Wissel op de Hoofd Administratie van het Pensioen fonds voor de West-Indische beambten te 's Gravenhage, groot *Duizend acht honderd Gulden*, betaalbaar twee maanden na-

zigt, met bepaling dat het aanbod van agios in decimalen, met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen. Die daarin gading hebben, kunnen zich met beslotene biljetten ter Administratie van Financien vervoege op den bovengezegden datum, uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 23 July 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Verkoop

OP aanstaanden Maandag, des morgens te negen ure, vóór het Waag gebouw, van min of meer

20 tonnen Brazilie hout van Bonaire.

97 „ Pokhout van Aruba.

Curaçao den 23 July 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

OPROEPING

EN

WAARSCHUWING.

DE belastingschuldigen wegens Eigendommen en Bezittingen en voor het Personeel en Mobilair, als mede de Contribuabelen tot instandhouding der Schuttery en de debiteuren aan Tonnen en Licht en Bakengeld over dit loopend jaar, worden mits deze indachtig gemaakt aan, en opgeroepen tot, het betalen van de vervallene gedeelten der drie eerstgenoemde en het volle bedrag der twee laatstgenoemde middelen, uiterlyk op den laatsten dezer maand, ten einde alle kostbare en onaangename maatregelen, ter geregtelyke inning daarvan, voortekomen.

Curaçao den 23 July 1841.
De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

Publieke Verkoop

OP Woensdag, den 28sten dezer, des morgens te 10 ure, vóór het Pakhuis van den ondergeteekende, van

FRANSCH PORCELYN, bestaande in Thee en Tafel Servisen, **VAZEN**, **RARITEITEN**, enz.; alsmede **ROODE WYN** in kisten van 50 flesschen, **DROOGE GOEDEREN** en andere koopwaren meer.

Curaçao den 23 July 1841.
G. W. HELLMUND.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

JULY 1841.

V. M. Zaterdag den 3 te 1 u. 52 m. 's namiddags.

L. K. Zondag den 11 te 3 u. 54 m. 's namiddags.

N. M. Zondag den 18 te 9 u. 37 m. 's morgens.

E. K. Zondag den 25 te 3 u. 45 m. 's morgens.

Hoewel het geen ongewoon verschynsel is, dat een vaartuig verongelukt, zoo heeft toch geen dezer ongelukkige gevallen in onze tyden zooveel ophef gemaakt, als het verdwynen van het monster stoomschip de *President*; voornamelyk wegens de personen van aanzien, die aan boord waren, en die betrekkingen, zoo wel in Engeland als in de Vereenigde Staten, hadden. Toen het tydstip, waarop deszelfs aankomst te Liverpool moest plaats hebben, verlopen was, hoopte men, dat hetzelfde ergens zoude binnen gevallen zijn, het zy te Bermudes of in de West-Indiën, terwyl men te Nieuw York daarentegen de hoop voedde, dat hetzelfde te Madera of de Azores zou binnen gevallen zijn. Wanneer er dan eene stoomboot uit Engeland de stad Nieuw York naderde, dan stonden er vele personen op de kaai om tyding aangaande de *President* te vernemen; doch de hoop verdween welhaast door den toeroep in de verte "de *President* is nog niet aangekomen."

Deze belangstelling werd nog meer opgewekt door de onderscheidene in de Couranten geplaatste berichten aangaande het lot van dit vaartuig. Dan eens had men eene flesch opgevischt, waarin een brief was van een der passagiers, welke geschreven was op het oogenblik, dat het vaartuig zou vergaan; dan was het verdek van dit vaartuig door visschers in de Oostzee opgevischt geworden; dan wederom was er eene boot met schipbreukelingen op deze of gene kust aangekomen; dan wederom had zeker vaartuig het wrak van een groot zwart geverfd schip gezien met drie stom-

pen van masten, enz. De belangstelling in Engeland wegens het lot van dit vaartuig was zoo groot, dat de Koningin van Engeland order had gegeven, dat zoo er tyding van hetzelfde zou zyn aangekomen, er eene expresse naar Windsor moest gezonden worden. Zulke expressen moesten ook met deze tyding naar de buiten verblyven van den adel afgevaardigd worden.

Het vaartuig was buitengewoon hecht en sterk gebouwd; men denkt daarom, dat het slechts verongelukt is door een buitengewoon toeval; en daar er in dit jaar eene buitengemeene hoeveelheid dryfys uit de poolgewesten naar zuiderlyke breedten is komen aandryven, zoo denkt men, dat hetzelfde des nachts tegen zulk een ysberg heeft gestoten en plotseling is gezonken.— Ook verhaalt zeker schipper, dat hy des nachts voorby zulk een ysberg zeilende, het gekraak had gehoord van een vaartuig, hetwelk tegen denzelfde had aangestoten, maar hetwelk ook eensklaps was verdwenen. Men is derhalve van gevoelen, dat het lot van dit stoomschip een altyddurende geheimenis zal blyven, en dat men nimmer zal te weten krygen, op welke wyze hetzelfde is verongelukt.

Het ongeval, dezer stoomboot overkomen, doet ons denken aan een dergelyk geval, hetwelk de *Zeemeeuw*, die in het begin van 1825 van hier is vertrokken, is overkomen. Dit vaartuig had een groot getal passagiers aan boord en is verdwenen, zonder dat men ooit iets naders aangaande deszelfs lot heeft vernomen. Het is waar, dat alhier in veler handen een werkje is, in Noord Amerika gedrukt, behelzende het leven van vermaarde zeeroovers. In een dezer verhalen komt een geval voor van een vaartuig van Curaçao, dat door een roover is genomen en uitgemoord geworden; doch behalve, dat het jaar 1819 wordt opgegeven, als het tydstip toen deze gebeurtenis heeft plaats gehad, heeft het gansche verhaal het voorkomen van een roman, een verichtsel om den lezer met een vreemd en romanesk verhaal te vermaken. Wanneer men verschillende omstandigheden aangaande hetzelfde in aanmerking neemt, dan wordt het hoogst waarschynelyk dat hetzelfde op zee is gezonken.

In dit jaar is er buitengewoon veel dryfys in de Atlantische Zee van de Noordpool Zee komen aandryven. De kapitein van het stoomschip *Great Western* heeft het volgende, onder dagteekening van 14 Mei, daarvan medegedeeld:—

"Op den 18 April, des avonds te 6 ure, houdende koers naar het Westen, zagen wy een ysberg aan stuurboord zyde; te 7 ure 30 min. zeilden wy denzelfden voorby; op dit tydstip zagen wy vier of vyf andere ysbergen; te 9 ure zeilden wy voorby verscheiden klompen ys; en binnen weinige minuten was het schip omsingeld met ysklommen, gelyk aan die, welke ik op den 11 Feb. 1839 doorgezield was. Dit bewoog my langzaam voort te gegaan, in de hoop om gelyk te dier tyd er veilig door te komen; doch te 9 ure 30 min. werd het dikker en meer op een gestapeld, zoo dat ik voorzigtheids halve de gelegenheid moest waar nemen om een uitweg te zoeken door hetzelfde kanaal, waardoor wy gekomen zyn. Te 10 ure 15 min gelukte het my het voorsteyen van het schip oostwaards te wenden en te 11 ure waren wy er uit. Van toen af gingen wy langzaam voort, varende voorby verscheidene ysbergen.— De nacht was by afwisseling zeer heider, de aurora boreales zeer schitterend.

"Op den 19, te 3 ure 30 min. in den morgen raakte het schip wederom in het ys opgesloten. Wy draaiden kort by, stuurdten Oost ten Zuiden en gingen langs het ys gedurende vyf á zes mylen. Te 4 ure 20 min. hielden wy den koers naar het Westen, loopende langs eene menigte ysbergen tot te 8 ure 30 min., toen wy den laatsten ysberg en de laatste punt van het ysveld voorby steyenden.

"Toen de zon opging, zagen wy, zoo ver het oog bereiken kon, eene onafgebrokene lichte van ys in de rigting van N. O. ten O. en N. W. ten W. ter gelyker tyd talloze ysbergen, opleverende het schoonste gezigt, hetwelk ik ooit te voren gezien heb.

"De eerste ysberg werd op 43 gr. N. B. 48, 30 lengte en de laatste op 42, 20 Br.

en 50 len te gezien. Ik houd my verzekerd, dat het een onafgebroken veld van ys was; en van hetgeen ik van kapitein *Bailly*, van het amerikaansche pakketschip, de *United States*, vernomen heb, zal het ysveld zich tot op 40, 30 Br. uitgestrekt hebben, op welke hoogte kapitein *Bailly*, op den morgen van den 18 April, het ys tegen gekomen was.

“Eenige der ysbergen waren naar myne berekening, minst een myllang en van 150 tot 200 voeten hoog. Het veld ys bestond uit groote klompen ys van niet minder dan 20 voeten vierkant en 6 voeten dik.

“De temperatuur van het water, toen wy ons op den afstand van twee mylen van den eersten ysberg bevonden, viel plotseling van 50 tot 36 graden, die der lucht van 40 tot 36. Toen wy ons midden in het ys of dicht by het ys bevonden, stond de temperatuur van het water op 25, de lucht op 28. Gedurende den nacht en den volgende morgen was het water niet hooger dan 30 gr. en de lucht niet hooger dan 32 gr. Onmiddelyk, nadat wy den laarsten ysberg voorby gestevend waren, klom het water tot 36 gr. en de lucht tot 42 graden.”

Zoo als het den lezer bekend is, hebben Oostenryk, de Paus en vele andere katholyke vorsten geprotesteerd tegen het afschaffen der kloosters door het bestuur van het kanton Argau in Zwitserland. De Zwitsersche landdag om zich niet in openbare vyandschap te plaatsen met deze vorsten, heeft het bestuur van dit kanton aangemaand om deszelfs besluit nog eens in overweging te nemen en hetzelfde te matigen. Het antwoord van het kanton is geweest, dat hetzelfde voldoen zal aan het besluit van den landdag en overeenkomstig deszelfs begeerte dit besluit zal wyziggen. Men denkt, dat deze wyzigging zal bestaan om alken de monniken kloosters afte-schaffen, doordien dezelve hebben gestrekt tot wapenplaatsen voor de opstandelingen, terwyl de nonnen kloosters als onschadelijk in aanwezig zullen blijven.

De fransche en noord amerikaansche dagbladen geven, na het vernemen van de tyding van het innemen van Canton door de Engelschen, hunne vrees te kennen, dat de Engelschen het bezit van Canton zullen behouden, waarvan de mogelykheid door de lafheid der Chinezen is bewezen. Indien aldaar eenige vestingwerken worden opgeworpen, dan is de gansche magt van het hemelsche keizerryk niet in staat om een vyand uit dezelve te verdryven. Daarenboven leggen de Chinezen weinig nationaliteit aan den dag. Het chinesche werkvolk laat zich huren om het paalwerk of de versperringen uit de rivier van Canton weg te ruimen, alsmede tot andere doeleinden van de vyanden hunner natie. Ook zyn de boeren uit de ommestrecken van de stad weder met de produkten hunner akkers ter markt gekomen en voorzien de engelsche zee- en landmagt rykelyk met mondbehoefden.

Het chinesche gouvernement zal thans wel inzien, dat het onstaatkundig was om aan vreemdelingen den toegang tot Canton open te zetten, hetwelk tot gevolg heeft gehad, dat de inwoners dezer stad met den omgang dezer vreemdelingen gewend zyn geraakt.

Het bezit van Canton zou voor Engeland van groot belang zyn; doordien de Chinezen, die de fabrikaten door menschen handen bewerken, niet kunnen concureren met de Engelschen, die de hunnen voortbrengen door stoomwerktuigen. Canton zou derhalve eenen nieuwen uitweg worden voor britsche manufacturen; want hoe meer de werktuigkunde in Engeland tot volkomenheid wordt gebragt, hoe meer de behoeften voor uitvoer wegen gevoeld wordt. De expeditie, die thans naar den Niger is gezeld, heeft daarom ten doel om in het hart van Afrika handelsbetrekkingen aan te knoopen. De yzeren stoomboten, welke die rivier moeten opvaren, zyn zoo ligt, dat zy over allerlei ondiepten kunnen voortgaan, en zelfs is er eene boot, zoo byzonder ligt gebouwd, dat zy met gemak over land kan vervoerd worden. Ook zyn er alre voorzorg genomen tot behoud der gezondheid van het scheepsvolk in deze heete en ongezonde gewesten.

Door de jongste veroveringen der En-

gelschen vande landstrecken, ten noorden der rivier de Indus gelegen, zyn zy meesters van den loop dezer rivier geworden; en er worden een groot getal stoomboten gebouwd, welke deze rivier opvarende, hunne goederen tot zeer diep in Asia vervoeren. Indien Canton in de handen der Engelschen blijft, dan zullen zy trachten insgelyks het oostelyke Asia met hunne waren te voorzien, zoo als zy thans begonnen zyn met het westelyke Asia te voorzien door middel van de Indus vaart.

Tot heden toe betalen alle europesche natien in Canton gelyke in- en uitvoer regten, tonnengeld, ankergeld, enz; doch ingevale Canton aan Engeland blijft, dan zal de engelsche vlag ongetwyfeld bevoorrecht worden boven de anderen, die als dan de concurrentie met de Engelschen niet zullen kunnen volhouden. Het is om deszelfs reden, dat Frankryk geprotesteerd heeft tegen het koloniseren van Nieuw Zeeland door de Engelschen. Thans dienen de havens van dat eiland tot legplaatsen der fransche walvischvangers, zonder dat dezelve iets betalen; doch dit zal ophouden, zoodra deze havens tot engelsche bezittingen worden gemaakt.

Het was ook om die reden, dat het engelsche gouvernement in den beginne de kolonte op Nieuw Zeeland niet onder deszelfs bescherming wilde nemen, het duurde echter niet lang, of hetzelfde werd hiertoe genoodzaakt tegen wil en dank. De zucht tot uitwandeling naar Nieuw Zeeland werd zoo groot, dat met het eerste transport derwaarts reeds ruim drie duizend landbouwers vertrokken, die weldra door andere transporten werden gevolgd. Het gouvernement konde derhalve niet zoo vele duizende onderdanen van hare bescherming uitsluiten, hetzelfde was derhalve genoodzaakt de nieuwe kolonie in Nieuw Zeeland te erkennen.

Het engelsche zendelings genootschap was echter tegen deze kolonisatie. Tot heden toe hadden de zendelingen den invoer van sterke dranken weten te weren, en het gebruik daarvan was onder de inboorlingen nog geene behoefte geworden; thans echter zyn de Nieuw Zeelanders begonnen zich aan het gebruik dezer dranken te gewennen ter plaatse, waar de Europeers zich hebben neergezet.

De katolyke zendelings genootschappen zouden gaarne zien, dat Engeland het bezit van Canton bleef behouden. Zy zyn van gevoelen, dat wanneer het den Chinezen vry gelaten wordt de keus te doen, velen hunner het heidendom zullen verlaten, zoo als reeds in China heeft plaats gehad, vóór dat de zendelingen in dit ryk zyn vervolgd geworden.

Het bybelgenootschap is echter nog niet gelukkig geweest in de bekeering der Chinezen, het heeft reeds vele duizende exemplaren van den Chineesch vertaalde bybel onder hen verspreid; doch men heeft nog geen Chinees ontmoet, die door het bybel lezen alleen bekeerd is geworden.

Het Handels traktaat tusschen Frankryk en Nederland is in de kamer van gedeputeerden doorgegaan.—*Even. Chron.* van den 24 Mei.

De bepalingen der overeenkomst tusschen Frankryk en Marocco zyn publiek gemaakt. De voornaamsten zyn:—De Keizer van Marocco zal den gouverneur van Mogador van deszelfs post afzetten en de Algerynen als onderdanen van Frankryk erkennen; en Frankryk zal deszelfs Consul, den Heer Laporte, terug roepen.

De vrienden van Louis Philippe hebben eene gelukkige ontdekking gedaan, welke de kwaade uitwerking van de uitspraak der jury, waarbij de uitgever van *La France* vrygesproken wordt, zal wegnemen.—Zy hebben namentlyk ontdekt, dat een der voorgewende brieven van Louis Philippe, in bezit en uitgegeven door de *Contemporaine*, woordelyk gevonden wordt in een werk van den Heer Sarrans, uitgegeven in 1834, alwaar dezelve voorkomt als eene aanspraak van Louis Philippe aan Lord Stuart.

Het dagblad *La France* is tot eene boete van 5000 francs veroordeeld geworden ter zake van een vals ch berigt der teregt-

stellingen te hebben medegedeeld, verklaarende, dat het bewezen was, dat de brieven echt zyn.

De oorlog tusschen Buenos Ayres en Monte Video was nog niet ten einde gelopen. Het gouvernement van Monte Video had in de maand February een besluit afgevaardigd, verklaarende, dat alle vaartuigen onder argentynsche vlag, welke na verloop van tien dagen na de afkondiging van het besluit, op de rivieren Uruguay, Parana of Plata gevonden worden, aangehouden en verbeurd verklaard zullen worden. Er waren drie oorlogsvaartuigen kruizende vóór Buenos Ayres.

De republiek van Texas heeft een traktaat met Engeland gesloten, waarin overeen gekomen is; dat in gevaler door de bemiddeling van Hare Brittannische Majesteit, dertig dagen nadat deze overeenkomst door Engeland aan het mexicaansche gouvernement zal zyn ter kennis gebragt, een onbepaalde wapenstilstand tusschen Mexico en Texas plaats grype, en indien er binnen den tyd van zes maanden, nadat mededeeling daarvan aan Mexico zal zyn gedaan geworden, er een vredes traktaat met Texas gesloten wierde, dat de republiek van Texas alsdan een gedeelte der buitenslandsche schuld van de republiek van Mexico, aangegaan vóór den 1 January 1835, op zich zal nemen en betalen, bedragende dit gedeelte de som van een miljoen ponden sterling.

Ingevolge de jongste berigten uit Texas scheen er alle vrees voor eenen inval van de Mexicanen verdwenen te zyn. Zeker Heer Webb is naar Mexico door het gouvernement afgevaardigd om te onderhandelen over de onafhankelykheid van Texas.

De Engelschen schynen niet te zullen rusten, voor dat zy de spaansche kolonien, Cuba en Porto Rico, op denzelfden voet gebragt hebben, even als de engelsche kolonien thans zyn. In de maand April jl. waren uit Jamaica 62 zwarte missionaires afgevaardigd, welke aan den zuidkant van Cuba geland werden; de gouverneur generaal van hunne aankomst verwittigd zynde, gaf onmiddelyk orders ter hunner gevangenneming; 30 werden opgevat en dood geschoten, en men was bezig de anderen, die zich zoek gemaakt hebben, op te sporen.

De ingezetenen van Cuba zien wel in, dat zy blootgesteld zyn aan alle ondermyningen en kuiperyen der Engelschen, zy hebben daarom onlangs een adres aan den gouverneur generaal ingediend, verzoekende hoofdzakelyk, dat het gouvernement de strengste maatregelen mogte nemen ter geheele afschaffing van den slaven handel; zy willen hun eiland bevolken en hunne landeryen bebouwen met menschen uit het zuiden van Europa, en hadden daartoe reeds een genootschap gevormd.

De jongste tydingen uit Nieuw Grenada zyn zeer gunstig voor het gouvernement der Republiek. De inwoners van de vallei van Cauca zyn uit eigen beweging in opstand gekomen tegen het bestuur der federalisten, en geholpen door de troepen van Bogota, hebben zy het vorige gezag weder hersteld. De kolonel Cordova, die den opstand in de provincie Antioquia had begonnen, is thans gevangen gemaakt, benevens vele andere hoofden der federalisten.

De stad Popayan bevond zich nog in de magt van Obando; doch de ingezetenen, de afpersingen moede geworden zynde, verlangden naar de aankomst der troepen van het gouvernement.

Rafetti, die de scheepsmagt der federalisten beveelt, heeft aan de oever der Magdalena de gruwelen der Flisbustiers weer hernieuwd, door de dorpen langs deze oevers gelegen, uitteplunderen.

Vicente Piñeres, die de krygsmagt der federalisten in het noorden aanvoerde, sedert de nederlaag van Carmona, is tot de Centralisten overgegaan. Door middel van de scheepsmagt, die hy onder zyn bevel had, heeft hy de troepen van het gouvernement op den linker oever van de Magdalena overgebragt, welke daarop tegen Carthagena zyn opgerukt om aldaar een tegenomwenteling te bewerken, welke volgens tydingen uit Rio de la Hacha, dan ook gelukt is.

VERSLAG van den Heer ARAGO over de
Artesische put-boring te Grenelle.
(Het vervolg en slot van onze laatste.)

Volgens eene scheikundige analysis, welke de Heer Pelouze er van gedaan heeft, is het water van den Greneller put van zeer goede hoedanigheid; het is zuiverder dan het Seine-water en dan dat van Arcueil.—Honderd litres water uit den Artesischen put hebben hem slechts 14 grammen residuum gegeven, terwijl dezelfde scheikundige uit eene gelyke hoeveelheid van de Seine af van Arcueil 17 grammen residuum verkregen heeft en nog daarenboven 46 grammen stoffen, die er in ontbonden waren.

Eene gewichtige vraag, maar die eerst over ettelyke maanden volkomen opgelost kan worden, is de hoogte te weten tot welke het water uit den Greneller put zal opstygen; wanneer men de punten in aanmerking neemt, van waar dit water komt, mag men hopen, dat het hooger klimmen zal dan het plateau van het Pantheon; wordt die verwachting bewaarheid, alsdan zal men het in de onderscheiden wyken van Parys kunnen verdeelen, en de verbetering, naar welke de stedelyke raad zoo lang gestreefd heeft, om namelyk water in al de huizen der hoofdstad te leveren, zal op eene eenvoudige en weinig kostbare wyze bereikt zyn; het zal slechts noodig zyn, twee of drie fonteynen als die van Grenelle te boren.

Men zal eerst nopens de opstygingskracht van het water zekerheid kunnen hebben, wanneer de boor uit het gat gehaald en de buisbekleding voltooid zal zyn; eenige maanden worden dus als nog vereischt, alvorens men vollediglyk al de voordeelen kennen kan, welke de volharding van den stedelyken raad verschaffen moet; eene volharding die niet zonder moedbetoon geweest is en die geprezen kan worden; want zy is het voorwerp van meer of min hevige aanvallen geweest, van den kant dergenen, die niet geloofden, dat het mogelijk was te Grenelle springend water te verkrygen. Wy moeten zeggen, dat de raad een vol vertrouwen stelde in de Heeren Eymery en Marie, ingenieurs en chef der bruggen en wegen en belast met de water-verdeeling te Parys, die de eersten geweest waren, welke het ontwerp der Artesische fonteynen gevormd hadden; de raad werd voorts ondersteund door de meening der Heeren Arago en Elie de Beaumont, die geen enkel oogenblik aan den goeden uitslag getwyfeld hebben. Hun vertrouwen berustte op de analogiën en op de volkomene kennis der kom van Parys; wy zullen trachten de redenen te doen begrypen, waarop die beide beroemde geleerden hunne meening gebouwd hadden. Parys ligt in het midden eener kom, welke tot boorden of randen heeft, ten westen de bergen van Bretagne en van de Vendee; ten zuiden die der departementen, welke het midden van Frankryk uitmaken; en ten westen de bergketens der Vogesen. Die kom is gevuld met op elkander gevolgde beddingen van aardstoffen, die hare gedaante ontleend hebben, van den bodem, waarop zy zich nedergezet hebben, zich in elkander voegende als dozen of stukken vaatwerk, welke men ineen pakt, op dat zy minder plaats zouden wegnemen. Overeenkomstig deze inrigting ziet men, dat elke aardbedding, in ons voorbeeld door doos of vat vertegenwoordigd, hare ten dage komende randen of affleurementen op meer of minder groote afstanden van het middenpunt moet vertoonen. De beddingen, die de kom van Parys vullen, vormen in derzelver vereeniging drie soorten van gronden: de eerste of bovenste, door den naam van *tertiaire grond* aangeduid, bestaat uit biksteen, wel-

ke de heuvels van Fontainebleau vormen, uit pleistersteen, die in de hoogten van Montmartre en St. Chaumont wordt uitgegraven, uit den kalksteen, van Vaugirard en Montrouge, die de bouwsteen voor Parys levert. Die bedding komt overeen met de waterhoudende laag van St. Denis en St. Ouen.

De tweede grond, die onmiddelbaar onder de klei ligt is *het kryt*, hetwelk zich aan de oevers de Seine vertoont, van Parys tot aan Havre.

De derde, welken wy ons vergenoegen zullen slechts te noemen, bestaat uit kalksteen, die met de bergen van den Jura in verband staat en daarom de *Jurassieke* genoemd wordt.

Het tweede waterhoudend vlak, dat van Tours en Elboeuf, ligt aan het beneden-deel van het kryt; het bestaat uit eene magtige bedding zand, bevat tusschen twee zeer dikke lagen klei. Het zand vormt eene soort van spons, die het water inzuigt, en de beide lagen klei te zyn, om zoo te zeggen, de wanden eener pyp, die het opgesloten houdt, en waaruit het te voorschyn dringt, wanneer men er eene opening in maakt, op gelyke wys, als het water door de spleten perst, die in de onderaardsche pypen gevonden worden, welke zich in alle rigtingen onder de straten der hoofdstad kruisen.—Het waterhoudend vlak dus, indien het onafgebroken onder de kom van Parys doorloopt, indien het volkomen de beelden is van de boven vermelde in elkander geplaatste stukken vaatwerk, moet op zekeren afstand van Parys aan den dag komen en er eenen meer of min regelmatigigen kring vormen. Dit is juist hetgeen plaats heeft: de Heer Elie de Beaumont heeft aan de akamedie eene verzameling van staaltjes zand vertoond, van deze bedding afkomstig en voortkomende van Kaap la Hève by Havre, uit den omtrek van la Flèche en Bonne Etable in het departement van de Sarthe, van Château la Valière in het departement van Indre-et-Loire, en van Allechamps, by Vassy in dat der Opper-Marne. Die zandstaaltjes, die onderling alle gelyk zyn, bestaan uit volkomen het zelfde zand, hetwelk de wateren van den Greneller put naar boven gebragt hebben. Het is dus thans voor ieder een blykbaar, gelyk zulks reeds vroeger voor de geölogen gewis was, dat de bedding zand beneden in de kom van Parys eene doorlopende laag vormt. Die bedding, gelykvormig aan het binnenste eener schuit, ryst naar de randen der kom en daalt in het midden. De wateren der oppervlakte zygen in het zand door de affleurementen of aan den dag komende randen der bedding en vormen eene soort van onderaardsche zee, die geheel de kom van Parys beslaat.

Uit deze byzonderheden blykt, dat de Greneller put, behalve het materieele voordeel hetwelk hy levert, door water in overvloed aan de stad Parys te verschaffen, een nog veel grooter zedelyk voordeel heeft.—Hy maakt voor ieders oog de geölogie van waarneming tot eene stellige wetenschap en doet de geölogische samenstelling der kom van Parys met zekerheid kennen.—Nog weinige dagen geleden mogt men de meening der ingenieurs in den wind slaan, die niet ophouden het nasporen van steenkolen in de kom van Parys te ontraden: thans zou men, zonder openbare dwaasheid in zulke ondernemingen niet kunnen volharderen. Om toch tot den kool houdenden grond door te dringen, zou men niet alleen, even als by het opsporen van het waterhoud vlak, geheel de dikte van het kryt moeten doorgraven, maar ook nog daarenboven verscheiden andere reeksen van gronden, even dik als het kryt en onder anderen de Jurassieke kalksteen, van welken wy hierboven gesproken hebben.

Voor den krygsraad van de nationale garde van Parys verseeen eenige tyd geleden diep in eenen grooten mantel gewikkeld, een tot de dienst geroepen wederspannige. Het kort debat tusschen den voorzitter en den beschuldigde is geweest als volgt:

De Voorzitter. Mynheer Vermontier, de raad is onderrigt, dat gy u aan de dienst der nationale garde onttrekt.

Vermontier. Ik weiger volstrekt alle dienst. Nimmer zal ik de handen tot uwe wapenfeiten leenen.

De Voorzitter. En waarom niet?

Vermontier. Omdat ik u met geen goed oog kan aanzien.

De Voorzitter. Men zal er u wel toe noodzaken. Wy zullen u tot het marscheren dwingen.

Vermontier. Doe wat gy wilt. Nimmer zal ik den eenen voet voor den anderen zetten.

De Voorzitter. Uwe taal is zeer ongepast.

Vermontier. In geen en deele. Ik geef slechts te kennen, dat ik reeds volop wel heb van de dienst.

De Voorzitter. Waarom?

Vermontier. Omdat ik reeds de eer gehad heb, daarin, onder den blaauwen hemel van Italië, drie kogels te bekomen.

De Voorzitter. Ziedaar eene reden...

Vermontier. Bovendien heb ik een arm en een oog in Rusland achtergelaten, en ik heb geen kruier om die voor my te gaan halen. (Algemeen gelach.)

De Voorzitter. Maar waarom dit niet aangevoerd?

Vermontier. Voorts ligt ook een myner beenen in het hospitaal van Val-de-Grace; maar men heeft my verzekerd, dat de beenen, eenmaal ontnomen, de waarde daarvan nimmer teruggegeven wordt.

De Voorzitter. Maar dit alles is meer dan er noodig was...

Vermontier. Ware dit anders nog niet voldoende, zoo heb ik ook nog den pink van myne regter hand in Egypte en drie tanden te Weenen; het gouvernement kan er de uitlevering van vragen.

De voorzitter gelast lagchend, dat de naam van Vermontier van de lysten voor de dienst der nationale garde geschrapt zal worden.

Vermontier. Gy ziet alzo, myne heeren, dat ik gelyk had van te zeggen, dat ik u met geen goed oog kon aanzien, namelyk met dat waaraan my het gezigt ontbreekt; dat ik nimmer de handen tot uwe wapenfeiten zou leenen, wyl ik geene twee handen meer bezit, en dat ik nooit den eenen voet voor den anderen zou zetten, wyl myn eene been van hout is. Echter groet ik u en betuig ik u myne achting met al myn hart, want dit is nog in deszelfs geheel gebleven.

PINDAS (tot plantzaad) te koop by
H. C. HENRIQUEZ.

DE ondergeteekende verzoekt aan het publiek om aan niemand voor hare rekening iets op crediet te geven noch betalingen te doen, zonder een behoorlyk door haar ondertekend bewys; zullende geene rekeningen door haar erkend noch betaald worden, welke niet vergezeld zyn van zoodanig bewys.

Curaçao den 16 July 1841.

ANGELIQUE LOPEZ DACOSTA.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN w.z., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prijs derzelve is f 12. Jaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.